

תפ"ח 33723/02/16 – מדינת ישראל נגד ש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 16-02-33723 מדינת ישראל נ' ש
לפני: כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופטת דינה מרשק מרים
המאשימה מדינת ישראל
נגד ש ש
הנאשם

החלטה

1. נגדי הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו ניסיון לרצח לפי סעיף 305 (1) לחוק העונשין.

מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם התגורר בשכנות למתלון, ביניהם קיימת היכרות רבת שנים והם נמצאו בקשר חברי על בסיס יומיומי.

ביום 25.1.16, בשעה 00:09, הבחן הנאשם במתלון מחוץ לביתו ואמר לו שבכוונו לבוא אליו לשותה עמו קפה ומתלון השיב לנאים כי הוא מוזמן לביתו. בהמשך יצא המתלון מביתו ושב אליו בשעה 11:00. כשהנאשם הבחן במתלון אמר לו שבוא אליו עוד מעט. בסמוך לאחר מכן, דפק הנאשם בדלת ביתו של המתלון והמתלון הזמין אותו להיכנס לביתו. הנאשם נכנס לבית המתלון עם סכין ורובה צידים ומיד עם היכנסו לבית, ניגש למתלון, יירה לעברו חזך אך לא הצליח לפגוע בו. בתגובה לכך, קם המתלון ממוקם מושבו ושאל את הנאשם מדוע יירה עליו חזך והנאשם השיב "באתי להרוג אותך". המתלון ביקש מהנאשם לעזוב את ביתו אך הנאשם נותר במקומו והוציא סכין מאחוריו גבו, התקדם למתלון וניסה לזכור אותו מספר פעמים. בתגובה לכך, הגן המתלון על גופו באמצעות ידיו ובשלב מסוים אף אחיז את הגב הסכין בידו. מיד לאחר מכן שחרר הנאשם את הגב הסכין מידו של המתלון ואמר לו: "לא יעזור לך כלום, אני הורג אותך ומתאבד". בשלב זה הצליח המתלון להתרחק מהנאשם ויצא מביתו. הנאשם רדף אחריו והמשיך לנסות לזכור אותו בגופו מספר פעמים, והצליח לדקור את המתלון מספר רב של דקירות בכל חלקי גופו מלפנים, בחזה, בבטן ובגב. הנאשם, אשר הבחן כי המתלון מdadם, אמר לו כי הוא הולך להתאבד ועזוב את המקום. מיד לאחר מכן, הלה המתלון בבית שכנו, שם התמוטט והובhal לבית החולים במצב אנוש, כ שנש��פת סכנה לחייו.

2. ביום 8.3.16 הוגשה לבית המשפט חוות דעת פסיכיאטרית ממנה עלה כי הנאשם סובל ממחלה פסיכוטי פרנואידייאלי, ככל הנראה על רקע סכיזופרניה קרונית. במצבו הנפשי הנוכחי הוא לא מסוגל לעקוב אחר הליך המשפט ולהבין את מהות האשמה והעונש ולקבל סعد משפטי מסנגורי, ולפיכך אינו יכול לעמוד לדין. עוד נקבע בחוות הדעת כי בעת ביצוע העבירה המוחסת לו היה הנאשם שרוי במצב

פסיכוטי חריף, פעל בהשפעת מחשבות שווא והפרעות בתפישה, לא היה מסוגל באותה עת להבחין בין טוב לרע ובין מותר לאסור ביחס למעשהו, ולכן לא אחראי למעשהו. כמו כן נקבע בחומר הדעת כי במצבו הנפשי הנוכחי זוקק הנאשם להמשך טיפול אנטיפסיכוטי בתנאי מחלוקת פסיכיאטרית סגורה.

3. ביום 10.4.16 קבע בית המשפט (כב' השופט אברהם טל - נשיא והשופטים מיל ברנט וד"ר שמואל בורנשטיין), בהסכמה ב"כ הצדדים, ולאחר שב"כ הנאשם הודה כי קיימות ראיות לכוראה לעבירה המוחסת לנאשם (לרובות עדות המתلون ועדות הנאשם), כי ההליכים כנגד הנאשם מופסקים בהתאם להוראות סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, והוא על אשפוזו של הנאשם עד להחלטה אחרת.

4. עתה עלינו לקבוע את תקופת האשפוז המרבית לנאשם.

5. לעניין אוריך תקופת האשפוז - קובע סעיף 15(ד)(1) לחוק טיפול בחולי נפש, תשנ"א-1991 (להלן: "החוק") כי בית המשפט יורה בצו על תקופת האשפוז או הטיפול הרפואי המירבי לפי הוראות פסיקאות (2 ו-3) (להלן: "**תקופת האשפוז או הטיפול הרפואי**").

באשר לתקופת האשפוז הרפואי תוקן לאחרונה החוק בתיקון מס' 9 (ס"ח תשע"ו מס' 2559 מיום 28.6.16 בעמוד 947) ונקבע כי תקופת האשפוז הרפואי היא תקופת המאסר הקבועה לעבירה.

כiom סעיף 15 (ד)(2) לחוק מורה כי:

"**תקופת האשפוז או הטיפול הרפואי תהיה תקופת המאסר הרפואי; לעניין זה, "תקופת המאסר הרפואי"**" -

(א) **תקופת המאסר הקבועה בחוק לעבירה כאמור בסעיף קטן (א1) או (ב), לפי העניין, ואם הוועמד הנאשם לדין לפני בית משפט שלום לפי סעיף 51(א)(1)(ב) לחוק בית המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984- שבע שנים;**

(ב) .....

סעיף 15 (ד)(2) לחוק מסמיך את בית המשפט במקרים חריגים לקבוע תקופת אשפוז מרבית קצרה יותר מתקופת המאסר הרפואי, וזאת בתנאי שמעשה העבירה בוצע בנסיבות מקרים במיוחד, ומטעמים מיוחדים שירשמו:

"על אף האמור בפסקה (2)(א) -(ב), שכנע בית המשפט כי מעשה העבירה בוצע בנסיבות מקרים במיוחד, רשאי הוא, במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו, להורות בצו כי **תקופת האשפוז או הטיפול הרפואי תהיה קצרה מתקופת המאסר הרפואי;**"

נעיר כי אמנם עשויה להתעורר השאלה האם תיקון 9 מהוות משום שינוי בהוראות החוק או שהוא מדובר בתיקון המבhair את המצב המשפטי הנוכחי, אולם נראה כי שאלה זו אינה מתעוררת כלל שמדובר בהליך משפטים שטרם הסתיימו אף אם הם מתייחסים לעבירות שבוצעו לפני התקון. בכל מקרה, במקרים מסוימים שולפינו, סבורים אנו כי בין לפיה המצב טרם התקון ובין לאחריו התוצאה הסופית אינה משתנה. יתר על כן, כבר הבינו את דעתנו כי בהחלטה בכר כי ככל הנוגע למצב המשפטי שקדם לתיקון, ניתנו החלטות שונות ואף סותרות, מדובר בתיקון מבhair (ראה ע"פ (מרכז) 15-09-6663 מדינת ישראל נ' פלוני (20.9.16)).

6. תקופת המאסר המרבית לעבירה שיוכחה לנאים בכתב האישום היא 20 שנה וב"כ המasmaה מבקשת לקבוע את תקופת המאסר המרבית כתקופת האשפוז המרבית. לטענתה, כאשר עסוקין בעבירה חמורה של המתה או ניסיון המתה לא עולה על הדעת לנகוט בפרשנות מקלה לגבי המונח "תקופת המאסר המרבית", יהא מצבו הרפואי של הנאשם אשר יהא. בכל מקרה עניינו של הנאשם יבוא בפניו ועדה פסיכיאטרית מיוחדת, שתתכנס כל אימת שה הנאשם יגיש בקשה ולכל הפחות אחת לחצי שנה ובහינתו שמצוותו הנפשי ישתרף הוא יוכל להגיש בקשה לצאת לחופשות או להשתחרר מהאשפוז. על פי ההחלטה ככל שהעבירה חמורה יותר, תקופת האשפוז ובוחינת המצב הרפואי צריכה להיות ארוכה יותר.

7. ב"כ הנאשם מבקש לקבוע תקופה מרבית קצרה יותר שלא עולה על 5 שנים. לטענתו, חל הסיג הקבוע בסעיף 15 (ד)(2) לחוק כיוון שמתקיימים בעניין זה נסיבות חריגות. הנאשם, על פי חוות הדעת הפסיכיאטרית, היה חולה מאד בעת ביצוע המעשה ולא ידע להבחין בין טוב לרע. הנאשם אין עבר פלילי, הוא שיטף פעולה בחקירה, הודה במילוי לו והיכה על חטא. תקופת אשפוז ממש תקופת העונש המרבית הקבועה לעבירה, היא ארוכה ובלתי מידתית במקרים העניינים.

8. לאחר ששמענו את טענות הצדדים אנו סבורים כי המקירה שבפנינו אינם נכנס לגדר החרג הקבוע בסעיף 15(ד)(2) לחוק. ראשית, אין מדובר במקרה שעבירה במעשה שבוצע במקרה מסוים רק במקרה אחד. עובדות המקירה מעידות על היפוכו של דבר, ו"מזלן הטוב" של המתلون שיחק לו כשה הנאשם לא הצליח למש את כוונתו.

די בטעם זה בלבד כדי לקבוע כי עניינו של הנאשם אינו נכנס לגדר החרג.

יתרה מכך, מעיון בחוות הדעת שהונחה בפנינו עולה כי בעבר כבר סבל הנאשם מאירוע פסיכוטי, אותו תאר באזני הפסיכיאטר: "אני לא היתי אני התחלתי להיות אגרסיבי בצורה מטאורפית, לךו אותו לכלא, שם אמרו לי שאני צריך אשפוז פסיכיאטרי".

בהתיחס למצוותו הנפשי עובר לביצוע המעשה תיאר הנאשם השני במצבו החל כسنة קודם למעשה, כאשר טרם מעצרו הוא לא ישן במשך שבוע שלם וראה מביתו את המתлон "מדבר עם אחותנו, עשה תנויות, הם דיברו על סמי אונס". מחוות הדעת עולה כי במהלך אשפוזו, לאחר ביצוע המעשה, המשיך הנאשם להביע מחשבות שווא של יחס ורדיפה ודוחה על הפרעות בתפיסה. למורת טיפול אנטיפסיכוטי שקיבל הוא המשיך להביע את אותה מערכת דלויזיונלית ודיבר על כך שנאלץ לתקן את שכן כדי להציג בחורות מאונס מסוים שרשויות החוק לא נכנסות למאבק נגד יוצרים ומשתמשים בסמי אונס.

בבדיקה על ידי ד"ר שליאפנקוב, עורכת חוות הדעת הפסיכיאטרית, המשير הנאשם להביע מחשבות שווה של יחס ורדיפה ובהתיחסו למתלוון אמר כי "הוא בן אדם אפל, יש הרבה אנשים אפלים...".

9. בנסיבות אלה, כאשר העבירה בוצעה כפועל יוצא ממחלת הנפש של הנאשם, מדובר בעבירה חמורה שאיר בנס לא הסתיימה בהמתת המתלוון, איןנו סבורים כי יש מקום לקבוע תקופת אשפוז קצרה מתקופה המאסר המירבית. אנו ערים לתקופה המירבית הארכוכה, יחד עם זאת אין משמעות הדבר כי דלת החופש סגורה בפני הנאשם ואם ישטרף מצבו, יוכל תמיד גורמי הטיפול הפסיכיאטריים והוואעה הפסיכיאטרית להמליץ ולהורות על שחרורו מה אשפוז.

10. לאור האמור אנו קובעים כי הנאשם יהיה מאושפז מכוח סעיף 15(א) לחוק, ותקופת האשפוז המירבית היא בת עשרים שנה.

מנהל המחלקה בו יואשפז הנאשם והפסיכיאטר המחויז יודיעו לפמ"ם ולסנגוריה הציבורית על כל בקשה שיגיש הנאשם בקשר לאשפוזו.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ז (4 דצמבר 2016) במעמד ב"כ הצדדים וה הנאשם.

זהבה בוסטן, שופטת
דינה מרשק מרום, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**